

**PODĚKOVÁNÍ Z INDIE
TŘI PILÍŘE ČINNOSTI CSI
VIETNAM – PRONÁSLEDOVANÍ MOTAGNARDÉ
KŘEST MUSLIMSKÉHO KONVERTITY
NADĚJE PRO INDICKÉ KŘEŠŤANY**

28. května se konalo v Bernu shromáždění
na podporu pronásledovaných křesťanů

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 17

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Milí bratři, milé sestry!

Vítáme vás už ve čtvrtém letošním Zpravodaji Křesťané lidem v nouzi. Zahajujeme Poděkováním z Indie. Otec Jiří vám z Imphalu děkuje za vaši pomoc a přibližuje tamní život. Tři pilíře činnosti CSI vás informují o konkrétních oblastech působení naší organizace. Že ve Vietnamu není skutečná náboženská svoboda, se můžete dočíst v dalším článku. Možná jste sledovali přenos velikonoční bohoslužby ze Svatopetrské katedrály a viděli křest muslimského konvertity – o tom podrobněji. Na závěr se znovu vracíme do Indie, kde jsou křesťané vystavováni stále rostoucí nenávisti a pronásledování. Radikální hinduisté je pokládají za zdroj „ideologické diverze“, pojem, který jsme často mohli slyšet za totality. V prohlášení kardinála Graciase: „Naděje pro indické křesťany“, můžete cítit víru v boží pomoc i v indickou demokracii. Již pravidelnou součástí jsou krátké zprávy K zamyšlení a modlitbě.

Blíží se letošní ramadan, kdy se chceme modlit každý den za jinou muslimskou komunitu. CSI má ve svém programu také zabránění islamizaci Evropy. Zpravodajský čtrnáctideník Monitor uveřejnil ve svém 8. letošním čísle článek o koptském knězi Zakariu Butrusovi „Veřejný nepřítel islámu číslo 1“. Tak jej totiž nazývají arabské noviny. Výsledkem jeho neohroženého vystupování na arabském televizním kanálu al-Hayat (Život) jsou masové konverze ke křesťanství – i když tajně (papežův křest Magdi Allama je tedy jen špičkou ledovce). Nové sdělovací prostředky – zvláště satelitní televize a internet – umožnily, že se otázky týkající se islámu zveřejňují bez obav před represáliemi. Butrus vysílá v arabštině, v jazyce, kterým mluví asi 200 milionů lidí. Znalost klasické arabštiny mu umožňuje oslovovat široké publikum a také ponořovat se hlouběji do obsáhlé arabské literatury a upozorňovat tak na rozpory, které se v ní nacházejí a jsou urážkou pro zdravý lidský rozum. Butrus nechce podněcovat Západ proti islámu, ale chce odvrátit muslimy od neživého zdůrazňování vnějšího dodržování příkazů šarije ke křesťanské spiritualitě. Pro odzbrojení radikálního islámu musí být nabídnuto něco, co má ve svém středu Boha a co duchovně upokojuje – a ne sekularismus, demokracie, kapitalismus, materialismus, feminismus atd. Pravdy nějaké víry mohou být zpochybněny a nahrazeny jedinou pravdou jiné víry. Hlavní důvod Butrusova úspěchu je jeho prvořadý zájem o spásu duší (na jeho hlavu je vypsána 5 milionová odměna).

A k nám: máme opravdu co nabídnout, jaká je naše víra? V žádném muslimském státě nejsou dovoleny potraty. To je jen „výdobytek“ „křesťanského“ Západu. Takže ať jsou naše modlitby za svět islámu pokorné a pamatujeme - napřed trám z našeho oka... Uvědomme si, že pád komunismu nezpůsobily zbraně, ale plody utrpení milionů komunisty umučených křesťanů.

Stále mějme na paměti, že před našima očima, během „naší hlídky“ je denně vystavován pronásledování a často přímo ohrožován na životě v našem světě každý desátý křesťan. Kolik potřebují statečnosti, jak trpí především děti, které často nedovedou pochopit a ocenit postoj rodičů. Po nás se chce jen překonání našeho pohodlí, vystoupení z našich ulit! Ať máme co nabídnout, vám přeje

Váš František Kopečný

PS.

Kdo má přístup k internetu, může najít informace ke 30 dnům modliteb... i na našich webových stránkách nebo si ji můžete stáhnout na adrese:

<http://forum.prayer.cz/index.php?action=vthread&forum=11&topic=239>

Referát o 28/5 v Bernu v příštím Zpravodaji.

Dopis P. George Menampampila

Od P. George Menampampila, který vede salesiánské dílo v Imphálu, správním středisku indického státu Manipur, jsme nedávno obdrželi děkovný dopis. V něm vyjádřil vděčnost za podporu, jež mohla být využita na vzdělávací projekty pro chudé děti i rodinám lidí umírajících na AIDS. Salesiánské misie v Manipuru získaly také mimořádnou pomoc od centrální organizace CSI v Curychu ve výši 27 157 švýcarských franků.

Otec George Menampampila

Drazí přátelé,

chtěl bych vyjádřit naši hlubokou vděčnost za podporu, kterou nám poskytlujete zde v Imphálu, Manipuru v severovýchodní Indii. Vaše štědrost pomohla řadě dětí ve velké nouzi.

Hlavně chci zmínit činnost zahájenou na dvou různých místech našeho státu pro děti na hranici puberty, které ještě nikdy nebyly ve škole. Tyto děti mají velkou motivaci

k učení, ale náš školní systém na ně vůbec nepamatuje. Jsou ve věku jedenácti až třinácti let a neznají ani abecedu. Pro tyto děti jsme vytvořili speciální kurzy. Utvoříme skupinu čtyřiceti dětí, které jsou na tom stejně, a učíme je abecedu a počty, podobně jako v předškolní přípravě. Protože mají velkou motivaci a jsou už vyspělejší, učí se velmi rychle. Za několik dní se dostanou na úroveň osnov školek pro starší děti, potom na úroveň první třídy atd. Začátkem příštího školního roku v září 2009 tak budou někteří moci jít přímo do šesté třídy, zbytek do páté nebo do čtvrté třídy.

Díky Vaší štědrosti jsme mohli vytvořit další dvě skupiny tohoto typu. Jednu v Khongtahu a druhou v Morehu.

Skupinu v Khongtahu tvoří pouze děti jedné skupiny kmenů – Kukis. Je to z důvodu toho, že přístupová cesta do vesnice je zcela pod kontrolou ozbrojených povstalců. Ti mohou někoho unést nebo lidem z jiných etnik jinak uškodit. Tato skupina je ovšem zároveň jednou z nejchudších v Manipuru. Proto je nutná jakákoliv pomoc, kterou jim můžeme nabídnout, aby došlo k pozvednutí vzdělanostní úrovně u příslušníků kmene.

Druhá skupina se nachází v Morehu, což je město přímo u hranic s Myanmarem (Barma). Mnoho ozbrojených povstaleckých skupin obsadilo vesnice podél těchto hranic. Když někoho zabijí, unesou nebo násilím získají peníze, okamžitě utíkají za hranice. Vloni indická armáda podnikla tvrdý útok, aby tyto lidi zajala. Došlo k přímé konfrontaci a těžkým bojům. Chudí a nevinní obyvatelé těchto vesnic padli za oběť ozbrojeného konfliktu. Mnoho rodin proto odešlo do Morehu, aby tam našly mír a bezpečí. Církev v Morehu jim poskytla pomoc. Brzy ale vyšlo najevo, že jejich děti ještě nikdy nebyly ve škole nebo z ní brzy odešly. Neměly žádné znalosti.

S Vaší pomocí může tedy čtyřicet těchto dětí navštěvovat speciální kurz v Morehu.

Společná fotografie rodin podílejících se na organizaci intenzivních kurzů.

O děti se přímo stará místní misie. My poskytujeme školení, speciální pedagogy, hradíme platy těchto učitelů, zajišťujeme také jídlo pro děti, atd. Minulý týden jsem toto místo navštívil, abych viděl, k jakému pokroku už došlo. Při této příležitosti jsme se také setkali s rodiči dětí. Debatovali jsme o odpovědnosti každého, kdo se na programu podílí. Posílám Vám několik fotografií z této návštěvy.

Všechny děti navštěvující tyto dva kurzy v Khongtahu a Morehu pocházejí z křesťanských rodin různých denominací.

Mezi aktivitami, pomocí nichž usilujeme o komplexní řešení problémů dětí v nouzi, je také péče poskytovaná jednatřiceti dětem s virem HIV. Mujibur je jedním z nich. Je mu osm let. Je muslimem. Jeho starší bratr je rovněž nakažen virem HIV. Jeho otec zemřel na AIDS před šesti lety. Jeho matka Nazima Begum stále žije, ale je také nakažená.

Mujibur strávil hodně času v nemocnici. Před několika týdny se jeho stav vážně zhoršil. Ztratil zrak. Na chvíli přišel i o hlas. Ale když ho doma navštívily řeholní sestry, které ho vyučovaly a pečovaly o něj, jeho vůle a touha s nimi mluvit mu hlas vrátily.

Otec George u nemocného Mujibura.

Před několika dny jsme chlapce navštívili. Jeho matce jsme dali finanční dar, aby se o syna mohla lépe postarat. Byl tak slabý, že ani neotevřel oči. Ležel na matraci na podlaže domu. Nepromluvil k nám. Pravděpodobně už nemá před sebou mnoho dní života, ale jeho poslední dny na zemi budou díky této pomoci snesitelnější.

Ještě jednou vám děkuji za Vaši štědrost. Všechny naše děti se modlí k Bohu, aby Vám i Vaším rodinám požehnal.

S hlubokou vděčností

P. M. C. George Menampampil SDB
ředitel

Jménem CSI v České republice srdečně děkujeme všem dárcům a také těm, kteří v modlitbě myslí na chudé a pronásledované.

Otec George se loučí s dětmi v Morehu. Po dvou tříletých obdobích bude zřejmě podle pravidel vyslán z Manipuru na jiné působiště.

Tři pilíře činnosti CSI

Ohlédnutí za loňským rokem

S velkou vděčností jsme se mohli s odstupem času podívat na požehnaný loňský rok. Vzhledem k tomu, že až 200 milionů křesťanů na světě čelí různým formám útlaču a diskriminace kvůli svému náboženskému přesvědčení, je každé nasazení ve prospěch pronásledovaných křesťanů důležité. CSI rovněž pomáhá trpícím dětem a obětem katastrof. Tyto oblasti pomoci tvoří hlavní pilíře činnosti CSI.

Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství; toto právo zahrnuje v sobě i volnost změnit své náboženství nebo víru, jakož i svobodu projevat své náboženství nebo víru sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo bohoslužbou a zachováním obřadů.

Článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv OSN

Křesťanská mezinárodní solidarita byla založena v roce 1977. Základem působení a bezprostředním impulzem jejího založení byla snaha pozvednout hlas za pronásledované křesťany a šířit povědomí o jejich bolestných osudech. Náboženská svoboda patří mezi nejdůležitější lidská práva.

Lidská práva a náboženská svoboda

Rok 2007 byl pro CSI především příležitostí poděkovat za třicet let činnosti. Zvláštní pozornost byla věnována osudům mladých egyptských křesťanek. Na jejich podporu se podařilo sesbírat více než 30 000 podpisů. K tomu je třeba připočítat petice odeslané z České republiky.

V Súdánu CSI přispěla ve spolupráci s arabsko-africkými mírovými výbory k osvobození 1 020 otroků. Většinu tvořily ženy a děti. S nabytou svobodou se tak mohli vydat vstříc novému životu. V roce 2007 podnikli pracovníci CSI celkem devět výprav do Jižního Súdánu,

a distribuovali pomoc pro lidi osvobozené z otroctví, navrátilce ze severního Súdánu a v neposlední řadě také pro uprchlíky z Dárfúru.

Osvobození často hovoří o nucené islamizaci, se kterou se museli potýkat. Dnes pětadvacetiletý Dut Yai byl jako čtyřleté dítě společně s pěti dalšími malými kamarády

unesen. Nikdy nezapomene, co se stalo se dvěma staršími kluky Bolem a Garangem.

Po pokusu o útěk jim Arab podřezal hrdla a jejich mrtvoly hodil do keře. Otrokář žádal, aby ho Dut Yai nazýval otcem – „abun“. Chtěl z Dut vychovat dobrého muslima. Dut musel chodit do koránské školy a vzdělávat se v islámu. „Pes má větší hodnotu než bezvěrec“, vtloukal imám do hlav svých žáků. Dut tlak nakonec nevydržel a vyznal Alláha a jeho proroka. Nyní po svém osvobození ale stále více pochybuje o tom, zdali se skutečně vrátil do země plné „zlých bezvěrců“. Nikdo ho zde nebije, dostal dokonce humanitární balík od CSI. Tím nejkrásnějším ale bylo, že se znovu setkal se svým strýcem Yaïem Magokem. Společně pojedli. Pro Dutu to bylo po dlouhé době první jídlo na svobodě.

Dut Yai se svým strýcem a Johnem Eibnerem z CSI. (CSI)

Každý osvobozený člověk znamená pro islámský režim v Chartúmu čáru přes rozpočet. Zničení kmenových kultur v Jižním Súdánu, vymazání křesťanství a snahy o islamizaci a arabizaci byly totiž dlouhodobým záměrem řady islámských politiků v severním Súdánu. Podle odhadů představitelů místních komunit zůstávají v otroctví na severu stále desetitisíce lidí. I jeden jediný otrok je stále příliš mnoho. Proto nelze v úsilí

o jejich osvobození polevit, dokud se poslední z nich nevrátí domů. „Vaše práce dokazuje, že máte Boží lásku,“ prohlásil katolický biskup Macram Gassis směrem k CSI. „Sloužíte pronásledovaným a umýváte jim nohy.“

V listopadu 2007 pracovníci CSI poprvé navštívili Irák, aby se přímo na místě seznámili s tíživou situací tamějších křesťanů a zjistili, jak jim CSI může konkrétně pomoci. Křesťané se stávají v Iráku častým terčem útoků. Nejpotřebnějším byla ve spolupráci s iráckými partnery zajištěna dodávka základních životních prostředků.

Klíčovým posláním CSI zůstane i v následujících letech pomoc pronásledovaným křesťanům a co nejúčinnější solidarita. Před 60 lety podepsaly členské země Organizace spojených národů (OSN) Všeobecnou deklaraci lidských práv, která ve svém osmnáctém článku garantovala náboženskou svobodu. Přesto lidé v různých částech země bohužel stále trpí v důsledku náboženského útlaku a netolerance. Tři čtvrtiny všech pronásledovaných pro víru tvoří křesťané.

Projekty pro děti v nouzi

Druhým pilířem činnosti CSI je podpora a podíl na provozu projektů pro děti v tíživé situaci. CSI se v této oblasti angažuje vedle Súdánu také v sedmi dalších zemích. Jedná se o projekty v Egyptě, Nikaragui, Peru, Litvě, Lotyšsku, Rumunsku a Indii. Všechny tyto projekty mohly být dále spravovány a částečně i rozšířeny.

Štědrí dárci v České republice se v minulém roce podíleli na finanční pomoci pro salesiánské dílo v indickém Manipuru částkou přesahující 769 000 Kč. Podařilo se ještě více rozvinout kontakt s hlavními představiteli vzdělávacích projektů, salesiány Georgem Menamparapilem a Josefem Palelym. Nechyběly také časté dopisy neúnavného českého misionáře Jana Meda, který díky svému vysokému věku mohl komentovat i dlouhodobější proměny a trendy v místní společnosti. Poukázal na akutní potřeby

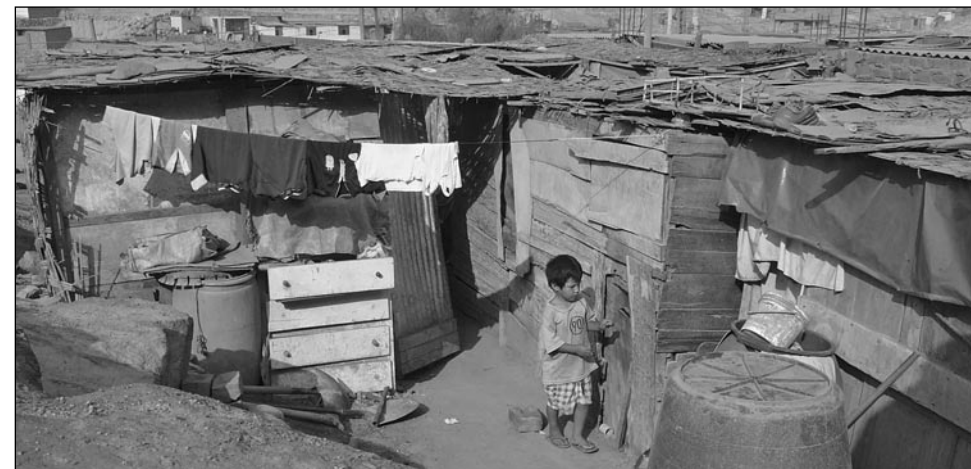
Součástí projektů v Egyptě je také výcvik pedagogů a výuka dětí. (CSI)

místních křesťanů a hlavně těch nejmenších, kteří by se bez salesiánů zřejmě nikdy nenaučili číst a psát.

V Egyptě, kde CSI podporuje vesnice společensky utlačovaných koptských křesťanů, byly zahájeny speciální kurzy vzdělávání pro vedoucí pedagogické pracovníky. Rovněž se pokročilo v plánech projektů u dalších pěti vesnic, jejichž zahájení spadá do roku 2008.

Koncem června 2007 navštívila Ústředí CSI ve švýcarském Curychu sestra Agapie, koptská řeholnice, která pozvaným hostům přiblížila vzdělávací projekty financované Křesťanskou mezinárodní solidaritou v okrese Beni Souef.

CSI v uplynulých třiceti letech aktivně vystupovala proti porušování lidských práv a v této souvislosti zahájila také řadu projektů pro děti. I když ve většině cílových zemí

Život v chudinských čtvrtích na předměstí Limy. (CSI)

jsou lidská práva nyní více respektována, přece jen i nadále mnohde přetrvávají dlouhodobé problémy, jako korupce, strukturální chudoba a sociální opomíjení, které nejvíce dopadají právě na děti.

Příkladem může být jihoamerický stát Peru. Chudinské čtvrtě okolo hlavního města Limy se vyznačují chudobou, nezaměstnaností, násilím a kriminalitou. Lidé, kteří zde žijí, ztrácejí naději. Nedůstojná životní situace vedla mnohé k vnitřní rezignaci. Každodenní chudoba jim často brání pozvednout zrak k případným možnostem zlepšení a změn.

Příkladem snahy o zlepšení negativních dopadů může být například místní projekt CSI. V roce 1993 založila CSI v Limě sdružení INTSOL (Integrace a solidarita), které umožňuje lidem, aby na svou situaci pohlíželi v jiném světle. Pod vedením zkušené psycholožky Any Mendozy usiluje tým psychologů, sociologů a dalších odborníků o stabilní lidský rozvoj místního obyvatelstva na křesťanském základě. V malých týmech spolupracovníci pomáhají rodinám ve slumech zvládat těžkosti a problémy. Provozují například dílny pro děti, mladistvé i dospělé.

Tento projekt umožňuje všem, dětem i dospělým, znovu objevit vlastní hodnotu a důstojnost. V rámci různých aktivit se angažují nejen pracovníci, ale i příjemci pomoci. Celá řada činností se pohybuje od dětských kroužků po angažmá ve společenských radách. Lidé usilují o dlouhodobé zlepšení životních podmínek ve čtvrtích. S velmi kladnou odezvou u veřejnosti se setkala například místní učiliště.

Pomoc obětem katastrof

V této třetí oblasti se CSI zaměřila především na pomoc komunitám v Jižním Súdánu, které byly postiženy povodněmi a epidemiemi, a na podporu křesťanů v Iráku.

V březnu 2007 se v Bahr Al Ghazalu, který se nachází jižně od Dárfúru, rozšířily případy smrtelného zánětu mozgových blan.

Na základě přímé žádosti Dr. Luky Denga CSI pružně dopravila do šesti destinací, mezi nimiž nechyběla města Aweil, Nyamlell, Turalei a Akon, celkem 1,5 tun léků. OSN využila pro dopravu dalších nutných léků právě služeb CSI. Jejím prostřednictvím se tak mohla pomoc rychle dostat do krizových oblastí. Za úspěšnou akci obdržela CSI od koordinátora Philippa Verstraetea z OSN děkovný dopis.

Doktoru Luka Dengovi a týmu jeho spolupracovníků se podařilo ošetřit téměř 20 000 pacientů. Pacienti trpěli hlavně tropickými a kožními nemocemi. Nabízená pomoc je natolik široká, jak to jen podmínky v súdánské buši dovolují. Těhotným ženám se dostalo odborných rad a pomoci při porodech.

V srpnu se několik řek vylilo z břehů a zaplavilo mnoho vesnic. Rozvodnila se i řeka Wakabil nedaleko města Aweil. Asi 20 000 lidí přišlo o střechu nad hlavou, zničena byla úroda a zásoby. Voda zabila i domácí zvířectvo. Od CSI postižení dostali humanitární soupravy s praktickými věcmi pro přežití v súdánských podmínkách. Dodáno bylo i 25 tun prosa, které se běžně používá k přípravě místních pokrmů.

Doprava pomoci do krizových oblastí v Jižním Súdánu. (CSI)

CSI věnuje také velkou pozornost Iráku, kde je situace křesťanů alarmující. Násilí, popravy, teror a bombové útoky vyhnaly ze země půl milionu křesťanů. Jejich kořeny

zde sahají do druhého století po Kristu. Koncem roku 2007 se John Eibner a Gunnar Wiebalck přímo v Bagdádu a severním Iráku setkali s těmi, kteří v této zemi ještě zůstali. Poskytli jim také životní prostředky pro každodenní použití, alespoň trochu zmenšující bezprostřední nouzi těch, kteří přišli o majetky a střechu nad hlavou.

Velmi výstižná slova se objevila v Perspektivách Katolického týdeníku: „V Iráku trpí všichni, sunnitě, šité, Kurdové, ale křesťané víc. Právě proto, že jsou křesťané.“ Křesťany nikdo nechrání před útoky islámských extrémistů. Podle statistik je u křesťana patnáctkrát větší pravděpodobnost, že bude donucen k opuštění domova, než u muslima.

Menšiny chaldejských a asyrských křesťanů, které se v prvních stoletích po Kristu usadili v biblické zemi dvou velkých řek Eufratu a Tigridu, se stávají terčem násilí teroristů nejen z náboženských, ale i z ekonomických důvodů. Křesťané patří k nejvzdělanějším a hospodářsky nejaktivnějším obyvatelům. Únos a smrt chaldejského arcibiskupa Faradže Rahhoa z Mosulu opět poukázala na to, že cílem teroristů je ničení blahobytu, vzdělání a kultury. Vraždami duchovních, bombovými útoky na kostely a masovým útekem křesťanů je velmi znepokojena i irácká vláda. Členové vlády vědí, že křesťané v Iráku přispívají k lepší životní úrovni muslimů. Vysoký vládní úředník pra-

covníkům CSI řekl, že křesťané jsou vyhledáváni pro pozice osobních strážců.

Pracovníci CSI se v Iráku setkali také s pozůstalými po obětech atentátů a teroru. Před Vánocemi zorganizovala irácká organizace lidských práv Hammorabi společně s CSI dobročinnou akci, při níž se potřebným a ohroženým rodinám věnovaly balíčky s životními prostředky.

Společná dobročinná akce CSI a irácké organizace Hammorabi. (CSI)

Nákladná práce CSI v Súdánu, na jejímž financování se značnou měrou podílejí také štědrí dárci z České republiky, podpora salesiánského díla v Indii a provozování dalších důležitých projektů v Peru, Egyptě a dalších zemích bude pokračovat s Vaší pomocí i nadále.

Vietnam

Pronásledování Montagnardé

Montagnardé jsou lidmi, kteří musejí neustále žít s myšlenkami a připraveností na útek, jsou vyčleněni ze společnosti a zakoušejí velkou bídu. Montagnardé jsou souhrnným názvem pro menší etnické skupiny v jihovýchodní Asii. Jejich situaci ještě více komplikuje to, když se otevřeně přihlásí ke své křesťanské víře.

Montagnardé pocházejí především z centrálních a severních horských oblastí Vietnamu. Mnoho z nich žije také v sousedních zemích Laosu, Kambodži a Barmě. V posledních letech uprchly tisíce Montagnardů do Thajska. Doma se střetávají s politickým i náboženským útlakem a země jejich předků je bez skrupulí konfiskována. Sedm tisíc Hmongů se po útěku provizorně usadilo podél silnice ve směru thajské vesnice Ban Huay Nam Khao nedaleko hranic s Laosem.

Kultury jednotlivých etnik Montagnardů se od sebe značně liší. Rovněž se liší situace menšin v jednotlivých zemích. Zatímco ve Vietnamu jsou častá povstání potlačována, jsou horaly obývané vysočiny v Thajsku oblíbeným cílem turistů.

Ve vietnamské ústavě i zákonech je sice náboženská svoboda uvedena, v praxi

je však značně pošlapávána. Náboženské organizace se musejí povinně nechat zaregistrovat u zvláštních úřadů. Ve vietnamské provincii Giala byl ve vězení jeden křesťan z etnické skupiny degarských Montagnardů umučen k smrti. Rahlan Hen z Ploi Beng byl 14. června 2006 za křesťanské aktivity zatčen a odsouzen k šesti letům vězení. Už ve vazbě s ním tak špatně zacházeli, že ztratil vědomí. Dne 17. března byl ve věznici Phu Yen zabít jedním policejním úředníkem.

Další příklad úřední zvrůcnosti proti Montagnardům z nedávné doby pochází z Ploi Kuk Tu. Vietnamské úřady zkonfiskovaly veškerý majetek Degarovi Dihnu Plokovi, když odmítl podepsat dokument o zřeknutí se svého náboženského přesvědčení. Dinh Plok žil s rodinou a početným příbuzenstvem na farmě v provincii Gialai, kde společně s rodinou před rokem konvertoval ke katolické víře.

Také pětatřicetiletý A Plit a pětadvacetiletý A Um z Ploi Cor v provincii Kontum se

Křesťané před ruinami svých domů. (MFI)

nechtěli vzdát své katolické víry. Poté však byli údery a kopanci vojenskými holíčkami krutě zbiti tak, že A Plit upadl do bezvědomí. Nakonec byli oba přemístěni do věznice v Hoa Binh.

V posledních letech byly také pozatýkány stovky hmongských křesťanů, často pomocí brutálních metod. Hmongové jsou etnickou skupinou, která žije převážně v provinciích Bolikhamxay, Vientiane, Xieng Khouang a Luang Prabang v Laoské lidově demokratické republice. Příslušníci kmene Hmongů jsou v Laosu spojováni s dřívějšími hmongskými uskupeními, například se separatistickým hnutím generála Vana Paoa, které ve vietnamské válce v letech 1965 až 1975 bojovalo na straně Spojených států a posléze kladlo také odpor proti založení Laoské lidově demokratické republiky v roce 1975. Jen v letech 1975 až 1990 uprchla jedna třetina Hmongů ze země, hlavně do USA.

Ustavena byla také zvláštní vojenská jednotka, aby se „postarala o problematiku náboženské evangelizace“. Mnoho Hmongů je stále ještě traumatizováno masakrem v provincii Vientiane, ke kterému došlo před více než dvěma roky. Dne 6. dubna 2006 přijeli vládní vojáci ozbrojení kalašnikovy a protitankovými granáty a při útoku na jedno hmongské společenství žijící v džungli (jen 20 km severovýchodně od turistického centra Vang Vieng) zmasakrovali 26 lidí. Mezi oběťmi bylo také 17 dětí. Pět dalších lidí bylo zraněno.

Dne 22. února letošního roku vjelo šest nákladních aut do vesnic Ban Sai Jarem a Fai v okrsku Bokeho, kde jejich posádka zatkla 58 mužů, žen a dětí z 15 křesťanských rodin. Většina dospělých byla předtím, než před zatčením uprchli do Laosu, vedoucími společenství ve Vietnamu.

O den později bylo z důvodu křesťanské činnosti odsouzeno devět vedoucích domáckých společenství z Ban Sai Jarem a Fai k patnácti letům vězení. V červenci minulého

Hmongští křesťané při bohoslužbě. (HH)

roku byli zatčeni při brutální vojenské razii.

Především v Ban Sai Jarem se navzdory tvrdosti úředních zásahů rozrůstají křesťanská společenství. Setkání místních věřících a jejich bohoslužby jsou úřadům trnem v oku, a to i přes to, že společenství patří k úředně zaregistrované a uznané Evangelikální církvi Laosu. Hmongové jsou neustále vystaveni zásahům laoské armády. Bezpočet hmongských křesťanů bylo v minulých letech pozatýkáno. Docházelo ke zraněním, znásilňování i vraždám. Ostatní museli upr-

Článek Michaela Linka byl převzat z rakouského magazínu CSI aktuell.
Použity jsou ilustrační fotografie z archivu CSI.

Křest muslimského konvertity

Provokace nebo důležité znamení?

Papež Benedikt XVI. o Velikonocích pokřtil muslimského konvertitu. Co tím asi zamýšlel? Není už tak napětí příliš mnoho? Dá se ale o této věci vůbec tímto způsobem uvažovat?

Magdi Allam se narodil 22. dubna 1952 v Káhiře jako syn hluboce věřící muslimské matky. Při studiích navštěvoval internátní školu, ve které se projevil vliv západní kultury a civilizace. (Jednalo se totiž o katolický Institut Dona Bosca – pozn. překl.). Poté odjel studovat do Itálie. Na univerzitě La Sapienza v Římě absolvoval studium sociologie

chnout do džungle, kde je však čeká jen nedostatek jídla a zdravotní péče.

Hmongové žijící v džungli jsou hlavně neozbrojení civilisté. Ženy a děvčata jsou často unášeny, znásilňovány a nuceny k vykonávání otrocké práce. Protože musejí být neustále připraveni k útěku, nemohou si Hmongové trvale zajistit vyhovující životní podmínky a jsou odsouzeni k životu v chudobě.

Několik tisíc Hmongů mezitím uprchlo do Thajska. Ale ani tam na ně nečekají lepší životní podmínky. Hrozí jim totiž nebezpečí, že budou vyhoštěni do Laosu.

Laoská vláda v minulosti popírala jakékoliv výtky, že porušuje lidská práva Hmongů. Zprávy o porušování lidských práv odmítla jako smyšlené a odvlékání civilistů prezentovala jako přesídlování v souvislosti s rozvojovými pracemi či bojem proti chudobě.

V rozhovoru s organizací Open Doors uvedl jeden hmongský mluvčí: „Poselství Evangelia hovoří k etnickým menšinám v Laosu. Modlete se za tyto služebníky Boží v tomto regionu.“

a stal se novinářem v deníku La Republica. Poté pracoval u Corriere della Sera, nejstarší a největší novin v Itálii. Kritika palestinských sebevražedných útoků Hamásu vedla k opakovaným výhrůžkám smrti vůči jeho osobě. Musela mu být přidělena ozbrojená ochranka.

Magdi Allam měl jako muslim za sebou úspěšný život, ale ve věku 56 let učinil něco nemyslitelného. Nechal se pokřtít přímo od papeže! Magdi Allam už tedy není muslimem, ale křesťanem.

V dopise svému šéfredaktorovi v Corriere della Sera napsal: „Moje konverze ke katolicismu je završením postupné a hluboké meditace, které jsem se nemohl vyhnout

navzdory skutečnosti, že už pět let vedu tento nepohodlný život. Žiji pod neustálým dohledem i ve svém vlastním domě. Ozbrojená eskorta mě začne doprovázet jen co vyjdu z domu ven. Důvodem jsou hrozby a rozsudky smrti, které pocházejí od extrémistů a islámských teroristů v Itálii i ze zahraničí. Lidé se mě ptali, zdali se nebojím o svůj život, když vím, že přestup ke křesťanské víře zcela jistě povede k obnovení či spíše k zesílení hrozeb kvůli odpadlictví od víry. Mají úplnou pravdu. Víím, do čeho jdu, a očekávám věci příští se vztyčenou hlavou, s rovnými zády a s vnitřní důvěrou člověka majícího jistotu vlastní víry.“

Papež Benedikt Magdiho Allama pokřtil, ale v tomto činu nelze vidět krátkozrakost nebo snahu provokovat, jak uváděla některá média. Tímto křtem Benedikt XVI. jasně naznačil, že stojí za osmnáctým článkem Všeobecné deklarace lidských práv, podle níž má „každý právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství; toto právo zahrnu-

je v sobě i volnost změnit své náboženství nebo víru, jakož i svobodu projevovat své náboženství nebo víru sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo bohoslužbou a zachováním obřadů.“ Co by to bylo za svět, kdybychom už více nemohli stát za lidskými právy, protože se někdo jejich důslednou aplikací cítí dotčen? Co by to bylo za svět, kde by se člověk cítil uražen svobodným rozhodnutím druhého zvolit si svou víru? Tento křest určitě nebyl provokací, ale potvrzením důležitosti lidských práv a zvláště pak osmnáctého článku. Jednoznačně vyjadřuje stanovisko, že každý člověk má mít právo zvolit si náboženství podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, aniž by kvůli tomu musel být pronásledován.

Magdi Allam se rozhodl věřit v Krista a toto přesvědčení veřejně vyznat. I s vědomím toho, že může očekávat další pronásledování a pohrdání.

Antonius Leitner, CSI Aktuell

Kardinál Gracias: Naděje pro indické křesťany

Více než 2 000 lidí navštívilo mezinárodní kongres konaný v dubnu letošního roku v Augsburgu. Kongres uspořádala rakouská katolická organizace Kirche in Not.

Příspěvky pozvaných hostů a panelové diskuse s duchovními různých konfesí, teology a významnými osobnostmi, ale také s lidmi, kteří hovořili o své osobní víře, mohly účastníkům konference pomoci vytvořit si obrázek o tom, jak je mnohdy obtížné prožívat křesťanskou víru. Jedním z nejpozoruhodnějších účastníků konference byl arcibiskup z Bombaje a předseda indické biskupské konference kardinál Oswald Gracias. Ten rovněž celebroid zahajovací mši v Kongresovém centru. Rozhovor, který připravili pracovníci CSI Rakousko, se týká hlavně problémů křesťanství v Indii.

Jak hodnotíte situaci křesťanů v Bombaji? Existují rozdíly mezi Bombají a dalšími částmi Indie ohledně znevýhodňování křesťanů?

Na venkově je situace jiná než ve městě. Ve městě nejsou žádné problémy. Před nedávnem byly na venkově napadeny dvě řeholnice, které pracovaly pro jeden projekt proti AIDS. Mnohde se vyskytují problémy se skupinami hinduistických fundamentalistů.

Co znamená zavedení zákonů proti konverzím v některých indických státech v souvislosti s misími nebo se zřetelem na velikost církví?

To je politická otázka, zdali je základní myšlenka zákona proti konverzím dobrá. Motivem je zabránit nuceným konverzím. Nicméně v praxi je namířena proti lidem,

kterí zcela podle své svobodné vůle zvažují přijmout víru.

Bude podle Vás zákon proti konverzím zaveden také v dalších indických státech?

Toto nebezpečí tady jednoznačně je. Poté se totiž může stát, že zákon, který se původně měl vztahovat jen na některé konkrétní státy, se postupně stane zákonem federálním.

Myslíte si, že se ve státech jako Urísa zlepší situace křesťanů v příštím roce po volbách?

V to doufáme. Situace křesťanů se v jednotlivých státech velmi liší. Křesťanství v Indii neroste příliš rychle, nicméně alespoň trochu. V současnosti je v Indii asi 18 milionů katolíků a 5 milionů příslušníků dalších křesťanských konfesí.

Rozhovor připravil Michael Link, CSI Aktuell

K modlitbě a zamyšlení

Alžírsko

9. května 2008 (Compass Direct News) - Alžírský křesťan zadržovaný pět dní kvůli tomu, že u něj policisté našli Bibli a materiály určené k osobnímu biblickému studiu, byl minulý týden odsouzen k pokutě ve výši 300 euro (7540 korun) a podmíněnému ročnímu odnětí svobody. O případu nás informoval církevní vedoucí. Soud v Djilfa (240 kilometrů jižně od Alžíru) v úterý 29. dubna usvědčil třiatřicetiletého muslimského konvertitu ke křesťanství z „tisku, přechovávání a distribuce“ nelegálních materiálů náboženského charakteru. Na zaslání rozsudku v písemné formě stále čeká. Protestantský věřící, který si z bezpečnostních důvodů nepřál být jmenován, se svěřil křesťanským přátelům ve svém domovském městě Tiaretu, že na něj policisté ve vazbě vyvíjeli nátlak, aby se vrátil k islámu. Konvertitovo usvědčení je zatím posledním případem v sérii zadržování a soudních sporů vedených s protestantskými i katolickými věřícími v Alžírsku. Od začátku letošního roku policisté a představitelé orgánů na úrovni provincií nařídili ukončení činnosti polovině z přibližně padesáti protestantských společenství v celé zemi. Oficiální představitelé v několika případech citovali zákon z února 2006, který řeší pořádání nemuslimských bohoslužeb. Legislativní úprava doplněná několika

vyhláškami v roce 2007 vykazuje většinu náboženských shromáždění dovnitř objektů oficiálně schválených k bohoslužbám a zakazuje veškeré pokusy „otřást vírou muslima“.

Bangladéš

8. května 2008 (Compass Direct News) - Muslimští vesničané v distriktu Mymensingh, kteří všemožně usilují o ukončení aktivit místního pastora v oblasti, hromadně znásilnili jeho třináctiletou dceru. Pastor Motilal Das ze společenství United Bethany Church uvedl, že v pátek 2. května přibližně ve tři hodiny ráno vesničané sexuálně napadli jeho dceru Elinu Das a [po znásilnění] ji nechali ležet v bezvědomí před domem. Údajně se mělo jednat o součást snah o ukončení jeho křesťanské služby v osadě Laksmipur ve Fulbaria, 120 kilometrů severně od hlavního města. Místní obyvatelé měli na pastora již dlouhou dobu vztek kvůli zvěstování evangelia a vyhrožovali mu zabitím. „Nevěnoval jsem jejich výhrůžkám a klade-ným překážkám pozornost - pokračoval jsem v evangelizačních a pastoračních aktivitách a neustále se modlil,“ poznamenal Das v rozhovoru pro agenturu Compass. „Když mě nic nezastavilo, chtěli mi nahnat strach o holý život a dosáhnout toho, abych se styděl ukázat na veřejnosti a proto musel opustit vesnici.“

Čína

22. května 2008 (Compass Direct News)
- Z akce, která se potenciálně mohla stát okamžikem největší čínské národní pýchy, se v oblasti prezentace na veřejnosti pomalu stává jakési minové pole: zahraniční sdělovací prostředky před letošními olympijskými hrami pečlivě poměřují dosažený pokrok v oblasti dodržování lidských práv s případy jejich porušování. Svoboda náboženského vyznání je jedním z klíčových problémů, na který je v této souvislosti poukazováno; čínští pozorovatelé vytrvale informují o pokračujícím omezování svobody k pořádání bohoslužeb (zejména v případě neregistrovaných skupin věřících), zatýkání, věznění v pracovních táborech a zabavování křesťanské literatury. Vláda také v uplynulých měsících zintenzivnila oficiální kampaň namířenou proti aktivistům a obhájčům lidských práv a posílila útlak věřících, zejména členů neregistrovaných protestantských i katolických společenství. Představitelé Sdružení pro náboženskou svobodu (Religious Liberty Partnership, RLP), zastřešující několik skupin usilujících o prosazení svobody náboženského vyznání v mezinárodním měřítku, vydali prohlášení vybízející křesťany po celém světě, aby se za čínskou církev před olympiádou modlili.

Indie

Zdroj Compass Direct

Džammú a Kašmír - Peerzada Shakeel, konvertita od islámu ke křesťanství ze Šrínagaru ve spolkovém státě Džammú a Kašmír, byl 26. března společně se svou manželkou Arifou zadržen na základě nepravdivých obvinění z vynucených konverzí, poté co oba odmítli zapřít Krista. 21. března (na Velký pátek) muslimové z místní mešity vtrhli do Shakeelova bytu, křesťana zbili a vypyтали se jej, proč se neúčastní islámských modliteb. Odvlekli ho do mešity a když jim řekl, že nebude uctívat nikoho jiného než Krista, zmlátili ho znovu. Shakeelův otec, muslim z místní mešity Peerzada Gulam Nabi,

svého syna obžaloval a Shakeel s manželkou byli zadrženi a převezeni na policejní stanici v Ram Munshi Bagh v Sonwaru ve Šrínagaru. O incidentu nás informoval místní křesťan, který si nepřál být jmenován. Od roku 2006, kdy se Shakeel stal křesťanem, neustále čelí intenzivnímu pronásledování ze strany své rodiny a sousedů. V srpnu 2006 začali s manželkou navštěvovat biblickou školu v Džammú a Kašmíru, ale kvůli nátlaku okolím museli dokončit studium v jiném státě, informoval zástupce Globální rady indických křesťanů. Shakeel s manželkou byli 27. března propuštěni na kauci, nadále však zůstávají v domácím vězení.

Maháráštra - Skupina přibližně padesáti místních hinduistických extrémistů 15. března napadla dvě katolické řádové sestry v Alibaugu v distriktu Raigad v Maháráštre. O incidentu informoval celostátní deník Times of India. Zatímco sestry Mercy Tuscano a Philomena D'Mello, členky nevládní organizace Jeevan Jyoti Kendra připravovaly osvětový program pro ženy s cílem šíření povědomí o hrozbě AIDS mezi příslušníky domorodých kmenů, shromáždilo se kolem nich téměř dvacet mužů a dvacet žen. Extrémisté řádové sestry nepravdivě obvinili z násilného obracení domorodých obyvatel ke křesťanství a začali po místnosti házet židlemi a stoly. Některé ženy-extrémistky údajně kopaly Tuscano do citlivých partií, sto metrů ji vláčely za vlasy a nakonec ji zanechaly ležet v příkopu. D'Mello údajně bili do obličeje a mlátili pěstmi. Příslušník domorodého kmene Tamarati Balaram v rozhovoru pro Times of India uvedl, že u nich řádové sestry pracují již šest let a za celou dobu nikdy nehovořily o Bohu. Abraham Mathai, místopředseda Komise pro menšiny ve státě Maháráštra, korespondentovi agentury Compass sdělil, že protikřesťanské nálady a násilnosti namířené proti křesťanům ve státě již nepředstavují ojedinělé incidenty. „Navzdory ujišťování orgánů, jak křesťanům zajišťují bezpečnost, místní extrémisté pokaždé zbystří, když se na domorodých shromážděních objeví

nějací křesťané a okamžitě je obviní ze „svádění ke konverzi“,“ prohlásil Mathai. Policisté zatkli 13 hinduistických žen a mužů za vyvolávání nepokojů a způsobení drobných zranění. 15. března byli všichni propuštěni na kauci.

Maháráštra - Hinduističtí nacionalističtí extrémisté (zastánci ideologie hindutvy) z hnutí Bajrang Dal 7. dubna vtrhli do klášterní školy sv. Josefa v Raigadu v Maháráštre a požadovali, aby byly uvnitř objektu rozmístěny fotografie hinduistických božstev. Abraham Mathai, zástupce předsedy Komise pro menšiny ve státě Maháráštra, v rozhovoru pro agenturu Compass poznamenal, že přibližně v půl jedenácté dopoledne vtrhlo do školy asi padesát extrémistů (mužů i žen) a nařídilo správce školy, identifikované jen jako sestra Consolata, aby rozvěsila po zdech obrazy hinduistických božstev a indických vědů. Zaměstnanci školy zatelefonovali na policii jakmile spatřili zástup deroucí se do areálu, policisté však dorazili až o hodinu později, zatímco hinduisté řádovou sestru po celou dobu obtěžovali, uvedl Mathai. „Dokonce se sestru snažili přinutit k podpisu prohlášení napsaného v místním dialektu Marathi, což odmítla učinit,“ uvedl Mathai. „Také udeřili do obličeje rodiče jednoho studenta, který se pokusil sestry zastat.“ Hinduističtí radikálové se na křesťanské misionáře v oblasti Raigad zaměřují stále častěji, pokračoval Mathai. „Děje se tak navzdory ujišťování představitelů státních orgánů o tom, jak jsou příslušníci křesťanské komunity v bezpečí.“ V době zveřejnění této zprávy zatím nebyli zatčeni žádní hinduističtí extrémisté.

Madhjabradéš - Hinduističtí extrémisté z hnutí Vishwa Hindu Parishad 5. dubna znesvětili katolický kostel a vyplnili klášterní školu v osadě Harsodan v Ujjainu v Madhjabradéši. O incidentu nás informoval zástupce indické katolické biskupské konference. Extrémisté, které údajně vedl Om Patidar z osady Tajpur, vtrhli do sborovny ve

škole u kláštera Jai Amala a strhli sochu Panny Marie, načež se rozprchli do tříd, ve kterých rozbíjeli okna, lavice, stoly a židle, uvedl představitel. Otec Anand Muttungal, mluvčí katolické biskupské konference v Madhjabradéši, korespondentovi agentury Compass řekl: „Po zničení sochy Marie ve škole extrémisté vtrhli do kostela sv. Amla, který se nachází ve stejném areálu, kde zničili další sochu Matky Marie, roztrhali Bible a modlitební knížky.“ Když se ředitel školy a několik učitelů vypravilo na policejní stanici v Chimgang Mandi podat stížnost, extrémisté už před policejní stanicí čekali a skandovali protikřesťanské slogany, pokračoval duchovní. Policisté extrémisty zatkli, ale ještě ten den je propustili. „Pokud tyto fundamentalisté nebudou stíháni na základě přísnějších ustanovení indického trestního řádu, obtěžování příslušníků křesťanské komunity bude pokračovat,“ prohlásil P. Muttungal.

Madhjabradéš - Hinduističtí extrémisté 5. dubna obstoupili dvě řádové sestry na rušném tržišti Rajwada v madhjabradéšském Indauru, obtěžovali je a slovně uráželi. Sestry Kusum a Marina, společně s osmnácti hinduistickými ženami a dvěma muži z osady Rehali v distriktu Sagar, přijeli do Indauru na jednodenní seminář pořádaný organizací „Social Service Society“ spadající pod indaurskou diecézi. „Několik [hinduistických extrémistických] členů Bajrang Dal utvořilo kolem sester hlouček a začali jim klást nejrůznější otázky, používali přitom obhroublé výrazy a obvinili sestry z vynucených konverzí,“ uvedl kněz jménem Prasad z indaurské diecéze v rozhovoru pro agenturu Compass. „Přítomné hinduistické ženy extrémistům řekly, že svou hinduistickou víru neopustily a že se pouze přijely zúčastnit workshopu.“ Členové Bajrang Dal však jejich prohlášení nevěnovali pozornost, chvíli někam telefonovali a za chvíli se kolem nich shromáždil zástup čítající přibližně 150 lidí. Odvlekli sestry na policejní stanici na M. G. Road, kde požadovali, aby proti nim byla sepsána První informační zpráva.

Policisté dospěli k závěru, že obvinění jsou naprosto nepodložená a stížnosti vznesené proti sestrám odmítli zaprotokolovat. Útočníci však obklíčili policejní stanici, fyzicky napadli policisty a dožadovali se zatčení sester. Hinduistické ženy (některé s sebou měly malé děti) musely čekat na policejní stanici pět hodin, zatímco dav nepřestával běsnit. Nakonec se policistům nějakým způsobem podařilo skupinu naložit do obrněného vozu a skrz dav projet na železniční stanici.

Karnátaka - Hinduističtí radikálové v čele s vůdcem místní organizace extrémistické skupiny Rashtriya Swayamsevak Sangh si 26. března vynutili vstup do domu a napadli tři křesťany v osadě Gundikoppa v karnátském distriktu Shimoga. Skupina patnácti extrémistů vyhrožovala křesťanům zabitím, pokud nezačnou uctívat hinduistická božstva. Následující den nesnášenliví hinduisté odvěkli jedenáct křesťanů do chrámu Andaragamma. O incidentu nás informoval zástupce Globální rady indických křesťanů (Global Council of Indian Christians, GCIC). Extrémisté jim nakreslili na čela tilaky (hinduistické rituální značky) a v přítomnosti zástupce vrchního policejního velitele Santoshe Kumara a nižšího inspektora z policejní stanice v Holevannur je donutili podepsat prohlášení, ve kterém se uvádí: „Stejně jako jsme v minulosti svobodně přijali Krista, nyní svobodně přijímáme hinduismus.“ Jeden z jedenácti křesťanů, Hanumantha Naik, však extrémistům řekl: „I kdybyste mi vzali život, nezapřu Krista a nepřestanu chodit do společenství, ať se stane cokoli,“ informovala GCIC. „Radikálové neustále obviňují křesťany z násilných konverzí, nicméně na tomto případě můžeme vidět, že ve skutečnosti mají násilná obracení na svědomí hinduističtí extrémisté,“ poznamenal v rozhovoru pro agenturu Compass Sajjan K. George, celostátní prezident GCIC. „Je politováníhodné, že se tito lidé stali oběťmi násilí a policisté se postavili na stranu radikálů.“

Urísa - Více než tři měsíce po skončení série protikřesťanských útoků, při kterých lehlo popelem několik stovek kostelů a obytných domů patřících křesťanům v distriktu Kandhamal, se tři křesťané nacházejí ve vazbě na základě nepravdivého obvinění souvisejícího s vraždou místního hinduisty v osadě Barakhamar. Prakash Kumar Nayak, Dasarath Digal a Aibara Nayak byli zajištěni bezprostředně poté, co Prakash Nayak předložil na policii zprávu o hinduistickém běsnění kolem Vánoc. Policisté však Nayaka zatkli, umístili do vazby a sepsali s ním První informační zprávu týkající se vraždy místního hinduisty v průběhu násilností v Barakhamaru. Později byl na základě stejného obvinění zadržen ještě Digal a také Aibara Nayak. Druhý jmenovaný obvinění odmítl a trval na tom, že se sám stal obětí pouličního a etnický motivovaného násilí. Advokát Bibhu Dutta Das agenturu Compass informoval, že všem třem byla odepřena možnost propuštění na kauci. Co se týče Aibary Nayaka, Das ji komentoval následovně: „Tato zpráva je zcela smyšlená. Nikdy se nepokusil organizovat žádné pouliční nepokoje ani etnický motivované násilnosti.“ Advokát dodal, že ostatní čtyři křesťané obvinění z podílu na vraždě uprchli.

Pákistán

16. května 2008 (Compass Direct News) - Pákistánští policisté uvěznil křesťanského lékaře poté, co jeho dům v provincii Pandžáb napadl rozlícený zástup na základě obvinění z „rouhání“. Podle informací policie je Dr. Robin Sardar zadržován v centrální věznici v Gujranwala v Pandžábu. Manželka s šesti dětmi se musela odstěhovat z domovského města Chak Chatta, 320 kilometrů jihovýchodně od Islámábádu. „Toto je dům rouhače,“ hlásá nápis na vratech u dnes opuštěného Sardarova domu, před kterým se 5. května shromáždil zástup rozlícených vesničanů. O situaci informovala katolická zpravodajská agentura Union of Catholic Asia News. „Trestem pro rouhače je smrt,“ uvedli křesťanovi příbuzní v rozhovoru pro

organizaci Sharing Life Ministries Pakistan. Sardar popírá, že by se někdy vyslovil proti Mohamedovi. Podle odstavce 295-c pákistánského trestního řádu je trestem za rouhání Mohamedovi skutečně smrt. Sardarova manželka Veenas, která se nyní ukrývá u příbuzných na blíže neurčeném místě, poznamenala, že se kvůli obavám z dalších útoků nemůže vrátit domů. Od soudců se dozvěděla, že členové místních islamistických skupin vyhrožují manželovi zabitím, pokud bude zproštěn viny.

Severní Korea

25. dubna 2008 (Compass Direct News) - Svědectví uprchlíků zveřejněná tento měsíc ve zprávě americké vládní agentury potvrzují nelidské pronásledování křesťanů v celé Severní Koreji. Ve zprávě americké Komise pro mezinárodní náboženskou svobodu (Commission on International Religious Freedom) uprchlíci uvádějí, že křesťanství zůstává hlavním bodem výslechů lidí nedobrovolně vracených z Číny zpátky do Severní Koreje. Pohraničáři si nechávají nejtvrdší tresty pro lidi, kteří se přiznají, že se dostali do kontaktu s čínskými nebo jihokorejskými křesťany. Autoři zprávy zveřejněné 15. dubna zjistili, že pro osoby porušující státní zákony o náboženství mohou být důsledky velmi tvrdé. „Například nedávno mělo mnoho severokorejských uprchlíků u sebe Bibli, když je posílali zpátky,“ uvedl jeden uprchlík. „Pokud vás dopadnou s Bibli, neexistuje žádný způsob, jak si zachránit život.“ Uprchlíci v rozhovorech potvrdili, že za pouhé vlastnictví Bible může být člověk

odsouzen k trestu smrti nebo odnětí svobody pro sebe a rodinné příslušníky „na tři generace“.

28. dubna 2008 (Compass Direct News) - Bývalí příslušníci policie a státní bezpečnosti v Severní Koreji v rozhovorech se zástupci americké vládní instituce uvedli, že jim jejich nadřízení přikazovali předstírat křesťanskou víru a infiltrovat „podzemní“ modlitební shromáždění s cílem usvědčovat, zatýkat, věznit a někdy i popravovat severokorejské věřící. V rozhovorech zahrnutých do zprávy zveřejněné 15. dubna americkou Komisí pro mezinárodní náboženskou svobodu (Commission on International Religious Freedom) šest bývalých státních zaměstnanců uvedlo, že měli před svým útekem ze Severní Koreje za úkol vyhledávat a likvidovat malé skupinky křesťanů. „Když dopadnou věřícího člověka, nemá nárok na žádné soudní přelíčení,“ prohlásil jeden agent. „Jsou považováni za protirevoluční živly. Když je v Severní Koreji takový narušitel zákona zadržen, příslušníci státní bezpečnosti jej obtočují a surově ho zmlátí a zkopou, ještě než začne výslech.“ Další agent poznamenal: „Nejdůležitější otázka, kterou lidé nedobrovolně vracejí ze zahraničí dostávají, zní, zda se setkali s jihokorejskými misionáři nebo evangelisty a zda byli vystaveni nějakým projevům náboženství nebo se na nich dokonce podíleli. Pokud se přiznají, že se s misionáři nebo jáhny setkali... potom jsou bez jakéhokoli dalšího vyptávání poslání na velitelství státní policie a prakticky mohou být pokládáni za mrtvé.“

Poděkování dárcům

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v dubnu a květnu:

Daniela Nováková, Eva Zilová, MUDr. Magdalena Truhlářová, Mgr. Petra Macíčková, Ing. Jiří Karas, Ludmila Běhanová, Jaroslav Pulz, Ludmila Veselá, Ing. Luděk Rychetník, Alena Frajťová, Ing. arch. Stanislav Žalud,

Jana Šandrejová, JUDr. Jiří Fleischer, Ludvík Petrásek, Marie Harsová, Jan Staigl, Vladimír Stoklas, Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Zdenka Boráková, Jan Blahuta, Markéta Zelinková, Alena Vyoralová, Václav Pikeš, Dr. Ludmila Martinková, František Pospíšil, Ing. Pavel Chalupník, Irena Muhlová,

Ing. Jaroslav Záleský, Jiří Brauner, Ivo Křížka, Monika Zechovská, Tempo, Jana Světlá, Jaromír Janoušek, Jan Malý, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Ing. Petr Wanderburg, Marie Legnerová, Tomáš Bayer, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Čermáková, Hana Borková, Vladimír Kamas, Anna Kusalíková, Martina Tonarová, Tomáš Bayer, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, Dušan Zeman, Mgr. Bohumil Poláček, Mariana Felnerová, MUDr. Jitka Hellerová, Magdalena Knorková, Mgr. Miroslav Cano, Mgr. Zdeněk Dubský, Ivan Ditrich, Irena Hamzová-Pulicarová, Vladimír Benák, Jan Sedláček, RNDr. Stanislav Beneda, Markéta Salvětová, Albert Mikula, Sylva Potůčková, Ing. Jaroslav Branžovský, Ing. Daniel Žingor, Marie Krechlerová, Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Pavlína Lacinová, Zdeněk Kupka, Anna Polanská, Jiří David, Dušan Zeman, P. Josef Šich, Miluše Marešková, Martin Matuškov, Tomáš Pačinek, Sestry Navštívení P. Marie, Marie Provázková, JUDr. Jiří Fleischer, Jana Šandrejová, Marie Legnerová, MUDr. Marie Veselá, Ing. Dobroslav Němec, Roman Duba, Eugenie Miškovská, Marie Radíkovská, Zdenka Boráková, Zdenka Chalupská, Rudolf Husek, Markéta Zelinková, Drahomíra Pražáková, Mgr. Jaroslav Duda, Jan Blahuta, Jiřina Tvarochová, Marie Šlechtická, Ing. Tomáš Koňář, Jana Světlá, Helena Třísková, Ondřej Lehovec, Olga Michalová, Jaroslav Boudný, MUDr. Marie Rádlová, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Monika Zechovská, Hana Čermáková, Vladimír Kamas, Karel Zámečník, Veronika Nováková, Pavel Vrbenský, MUDr. Anna Velková, Tomáš Bayer, Jaromír Krejčí, Marek Šimíček, Jan Malý, Pavel Vachek, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, František Polívka, Tomáš Bayer, Mgr. Zdeněk Dubský, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, Dušan Zeman, Mgr. Bohumil Poláček, Mariana Felnerová, Rezidence sv. Prokopa, Josef Dostal, Anděla Švecová, Mgr. Miroslav Cano, Marie Jirásková, Eliška

Kosarová, Markéta Salvětová, Ing. Luděk Rychetník, Ing. Daniel Žingor, Hana Grygarčíková, Vladimír Benák, Miloslav Klíma, Magdalena Knorková, MVDr. František Reichl, Radovan Schindler.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Anna Závodská, Ludvík Dřímál(2x), Růžena Bartošová, Marie Mácová, Jiřina Pýchová, Františka Evanžinová, H.+J. Rýznarovi, Miluše Vondráčková, Jarmila Kleinerová, Milan Fährnich, Marta Hessová, Josef Smutný, Hana Kolářová, F.+K. Poláškov, Eva Procházková, Emilie Koudelková, Kail Kulíha, Zdena TRoblová, Anežka Kovaříková, Jiřina Pospíšilová, Ludmila Pospíšilová, Mgr. Marta Popelová, Božena Vinklerová, Veronika Temňáková, Adolf Ondrášek, Jiřina Šmejkalová, Růžena Horáčková, Jiří Halouzka, Helena Šíblova, Čestmír Novák, František Matoušek, Dagmar Fešárová, Václav Kytli, Irena Zlámáliková, Marie Válková, Markéta Mrkvová, Lidie Vendelínová, Bohumila Pavlíková, Františka Krajčová, Václav Brich, Božena Votíková, Marta Kastnerová, Marti Smalík, Božena Dvořáková, Hermína Balnarová, Josef Kratěna, Vlasta Vránová, Dr. Alois Beránek, Farní charita Hovorany, Marie Puklová, Josef Kolčárek, Jan Jiříček, Dr. Helena Brabencová, Václav Schneider, Marie Kotková, Jiřina Horáková, Marie Šimíčková, Josefa Šemberová, Ilona Bala-vajderová, Marie Appeltová, Adolf Bedřich Stroner, Věra Spisarová, Ludmila Holubová, Ludmila Mazurová, Vítězslava Novozámská, Anežka Nováková, Zdislava Beyarová, Libor Mačát, Věra Zoulová, Ludmila Hošková, Věra Hánová, Eliška Halačková, Anna Klímková, Ing. Jaroslav Záleský, Mgr. Marcela Uhrová, Jan Tkadlec, Markéta Mrkvová, Jaroslava Mikulášková, Alžběta Procházková, Radka Zvončáková, Řkfarnost Holice, Miloslava Nemravová, Jaromír Štván, Ludmila Tedeschi, Marta Vojáčková, Zdenka Svobodová, Hildegarda Richtarová, Sestry sv. Kříže –Radkova Lhota, Jana Hamingerová, Miloslav Šváček, Anna Př-

krylová, ČÍHAL REALITY sro., Hana Kadeřábková, Věra Brabencová, Dušan Kubec, Karel Exner, František Novotný, Mgr. Josef Viček, Ludmila Navrkalová, Jan Tomek, Jaroslava Jarolímková, Radek Pavlista, Věra Bednaříková, Božena Jašková, Marie Machynková, Irena Schwarzová, Gabriel Juchelka, Jiří Kostera, Pavel Kábrt, Marie Ludvíková, Marie Žáková, Anežka Julišová, Marie Kadlecová, Jan Měcháček, Růžena Míčková, Ludmila Dohnalová, Anežka Kovaříková, Jiřina Mrkvová, Božena Nemet-hová(2x), Drahomír Budinská, Ing. Cyril Brázda, Václav Kytli, Ing. František Vyskočil, Jiřina Kachlíková, Řkfarnost Zbraslav u Brna, P. Rudolf Adámek, Josef Stoklásek, Marie Knotková, Marie Cabejšková, Marta Čechová, Anna Tomková, Ing. Jiří Šenkýř, Karel Dudek, Františka Brůhová, Marie Orlíková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Vilém Larisch, Jiří Ondruš, Závalovi, Irena Hehejková, Anna Zbranková, Hana Samková, František Brůna, Božena Votíková, Jolana Žiklová, Pavel Škoda, Josef Kratěna, Jitka Lišková, Marie Vítková, Karel Kříž, Ema Trunčíková, Karel Skříčka, Milan Gajdoš, Marie Pokorná, Vlasta Skramušská, Ludmila Holubová, Josef Lačko, Františka Chutná, Františka Evanžinová, Marie Jelínková, Jiřina Horáková, Hjalmar Kopřiva, Hermína Balnarová, Eustacha Baďurová, Eliška Zapletalová, Libuše Bendová, Julie Výmolová, Věra Frydrychová, Milada Chládková, Marie Hartigová, Růžena Melasová, Anežka Singerová, Jana Krajíčková, Alžběta Vetchá, Přemysl Vaněk, Anděla Jargusová, Jaroslav Gottwald, Ing. Marie Rumlová, Anna Šubrtová, Jiří Minář, Vlasta Nováková, Marie Blechová, Jiří Kůla, Ing. Jaroslav Záleský, Marie Vašinová, Anežka Drábecková, Jiřina Zemanová, Marta Železná, Marie Sedláčková, Josef Tomáš, Hana Horová, Bohumil Černík, Karel Zakopal, Zdenka Kunzová, Libor Mačát, Brigita Gelnarová, Krista Valná, Milena Schneiderová, Zuzana Benešová, Dr. Samer Asad, Ludmila Stillová, František Šumbera, Stanislav Raszka, Marie Pilná, Anděla Žáková, Františka Krajčová, Marie

Skotnicová, Pavel Řičan, Stanislava Šlosarová, Jaromír Laifert, Milena Vlková, Marie Balíková, František Čápek, Michaela Beierová, Marie Kryštofová, Matylda Kuchařová, Běla Holečková, František Segefa, Růžena Horáčková, Marie Hunčová, Dana Svobodová, Jaroslava Mikulášková, P. Benedikt Hudema, Jiřina Šmejkalová, Ludmila Čuprová, Anděla Kolářová, Marie Pouličková, Marta Hessová, Eva Součková, Božena Bradnová, Dana Hájková, Zdenka Šimáčková, Josef Vala, Josef Soukup, Jiřina Vaňková, Zdeněk Jun, Jaromír Skotnica, Štefan Belán, Růžena Purkrábková, Milan Geiger, Marie Landová, Jarmila Hýžová, Václav Schneider, Marta Jurčáková, Marie Gabrhe-lová, Jaana Marková, Anna Skoumalová, Dagmar Gottwaldová, Jaroslava Kotrncová, Anežka Pavelková, Salasiánská provincie Praha, Naďa Dubnová, Cecílie Hovadíková, Karel Kudělka, Šárka Pospěchová, Magda Grimová, Anna Petřinová.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárce anonymní

**KDO DÁVÁ,
DOSTÁVA,
MNOHEM
VÍC PŘIJME...**

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný a Mgr. Petr Matyáš

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.